

ПРОТОКОЛ

№ 585

гр. Пазарджик, 18.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на осемнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Венцислав Г. Петров

при участието на секретаря Лилия Г. Церовска
Сложи за разглеждане докладваното от Венцислав Г. Петров Гражданско дело № 20215200100834 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

Ищецът И. В. А., редовно призован, не се явява. За него се явява адв. Е., редовно упълномощена по делото.

Ответникът Прокуратура на Република България, редовно призовани от предходно съдебно заседание, явява се прокурор в Окръжна прокуратура – Пазарджик Паун Савов.

Адв. Е.: Да се даде ход на делото.

Прокурор: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Съдът **ДОКЛАДВА** във връзка с издадено съдебно удостоверение на ищеца чрез адв. Е. за снабдяване с копия на документи от ВНОХД № 42/2017 г. /след връщане на делото същото е с нов номер, а именно: №207/2021 г./ на АСНС, че с молба от 16.11.2022 г. ищецът представя следните писмени доказателства по опис:

1. Постановление за отхвърляне на процесуално искане на Софийска градска прокуратура (СГП) от 20.03.2013 г.;

2. Мнение по реда на чл.235 от НПК на Следствения отдел (СО) при СГП от 01.04.2013 г.;
3. Постановление за отмяна на мерки за неотклонение на СГП от 25.07.2013 г.;
4. Протокол за личен обиск (претърсване на лице), изземване и привличане на обвиняем на СГП от 08.06.2011 г.;
5. Протокол за разпит на обвиняем по следствено дело № 9-П/2011 г. на СО при СГП от 08.06.2011 г.;
6. Постановление на СГП от 08.06.2011 г., 11:27 часа;□
7. Постановление за конвоиране на обвиняемо лице на СГП от 08.06.2011 г.;
8. Искане на СГП, по реда на чл.161, ал.3 от НПК. от 09.06.2011 г.;
9. Определение на Софийски градски съд (СГС), по н.ч.д. № С-401/2011 г., от 09.06.2011 г.
10. Искане за задържане под стража на СГП от 09.06.2011 г.;
11. Протокол на СГС. по н.ч.д. № С-404 2011 г., от 10.06.2011 г.;
12. Протокол на Пазарджишкия окръжен съд, по ч.н.д. № 374/2011 г., от 11.06.2011 г.;
13. Присъда на Специализирания наказателен съд, по нак.д. № 857/2014 г., от 28.11.2016 г.;
14. Протокол за разпит на обвиняем на СО при СГП от 12.07.2011 г.;
15. Протокол за разпит на обвиняем на СО при СГП от 10.10.2012 г.;
16. Постановление за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение на СО при СГП от 10.10.2012 г.;
17. Постановление за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение на СО при СГП от 05.12.2012 г.;
18. Протокол за разпит на обвиняем на СО при СГП от 05.12.2012 г.;
19. Предложение на СО при СГП с рег.№ 11-Р-1204 от 15.11.2011 г.;
20. Отговор до Специализирания наказателен съд от 28.08.2013 г.;
21. Протест на Специализираната прокуратура от 05.12.2016 г.;
22. Допълнително писмено изложение на Специализираната

прокуратура от 13.01.2017 г.;

23. Присъда на Апелативния специализиран наказателен съд № 5 от 11.05.2018

24. Протокол на Пловдивския апелативен съд № 297 от 18.08.2011 г.;

25. Протокол на Софийския апелативен съд, по в.н.ч.д.№ П-114/2011 г., от 04.08.2011г.;

26. Протокол на Пазарджишкия окръжен съд, по ч.н.д. № 522/2011 г., от 12.08.2011 г.;

27. Протокол на СГС, по н.ч.д. №С-550/2011 г., от 27.07.2011 г.;

28. Протокол на Пловдивския апелативен съд № 207 от 16.06.2011 г.

Адв. Е.: Да се приемат.

Прокурор: Да се приемат.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и **ПРИЛАГА** представените с молбата от ищеца от 16.11.2022 г. писмени доказателства.

Съдът **ДОКЛАДВА** ПОСТЪПИЛИ ЧНД № 374/2011 г. на ОС-Пазарджик, ведно с ВЧНД № 313/2011 г. на ПАС и ЧНД № 404/2011 г. на СГС.

Адв. Е.: Да се приемат.

Прокурор: Да се приемат.

Съдът след изслушване на страните

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и **ПРИЛАГА** ЧНД № 374/2011 г. на ОС-Пазарджик, ведно с ВЧНД № 313/2011 г. на ПАС и ЧНД № 404/2011 г. на СГС.

Адв. Е. – Други доказателства няма да представям във връзка с наказателното дело. Тези документи са достатъчни и тези, които бяха изпратени сканирани от АСНС – протоколите от съдебните заседания.

Смятам, че е достатъчно.

Прокурор – Аз считам същото.

Адв. Е. – Водим допуснатия свидетел.

Съдът пристъпи към разпит на допуснатия свидетел след снемане самоличността на същия.

Сне се самоличността на свидетеля, както следва:

П. Г. М. 51 г., българин, български гражданин, неосъждан, без родство със страните по делото. Предупреден за наказателната отговорност по реда на чл. 290 от НК.

Св. М. – Обещавам да говоря истината. Познавам А.. Колеги сме. Бяхме колеги в Пътна Полиция от около 2001 г. Знам да е бил подсъдим по наказателно дело и да му е налагана мярка за неотклонение „задържане под стража“. Бяхме заедно в ареста. Първо бяхме в ГМ „Димитров“ – 3 дни, 2 нощувки и след това в пазарджишкия арест още 184 дни горе-долу в Пазарджик и две нощи в София. 6 месеца. По принцип искаха да ни гледат мерките в София. Тогава съдия Чиналова в СГС каза, че делото не е подсъдно на СГС и в последния момент ни върнаха в Пазарджик иначе щяха да изпуснат срока. Те ни докараха в петък в 17:30 ч. – 18:00 ч. в Пазарджик, за да ни гледат мерките. Които пак бяха объркани. Делото беше объркано. От КАТ - гр. Пазарджик, когато бяхме арестувани, бяхме със служебните автомобили на Съдебната Охрана на Пазарджик, а вече от София от техните коли. Бяхме с поставени белезници по време на транспортирането. Килията не отговаряше въобще по Европейските изисквания. Тя е в порядъка на 12 – 13 няма 14 квадрата за 4 човека. Няма стена, няма чист въздух, аспирацията не работи. Санитарният възел е извън. Трябва с разрешение, да те пуснат охраната, за да отидеш до тоалетна. Нямах допир до течаща вода и до санитарен възел. Когато чукнеш, ако евентуално няма друга килия пусната, тогава може да те пуснат на момента, иначе трябва да чакаш. Сутрин стават, пускат по килии. Пускат 1- ва, 2 – ра, 3 – та, 4 – та, 5 – та килия и ако си на зор не можеш да стигнеш до тоалетна, тъй като другите ги пускат да се измият, да отидат до тоалетна, да се подготвят и след това вече минава проверката. Банята беше един път в седмицата - понеделник. То санитарен възел е грубо казано, то има два умивалника, две тоалетни, банята беше в една тоалетна. Няма душа, само маркуча без слушалка. Само маркуч. Топлата вода не е

топла вода от бойлер или парно, а е от поточен бойлер. Трябва да пуснеш леко водата, за да тече топла вода иначе няма топла вода. Просто условията бяха под всякаква критика. Въздуха също. Аспирацията не работи с години. То се знае, че ареста в Пазарджик беше незаконен от години. Мижава светлина. Малка крушка. Няма прозорец. Прозорец символично казано. То е отвор. Ареста е в мазето на РУ и прозорецът се намира в долната част, той е със стъклени тухли. Те не са прозорци, а стъклени тухли, от които можеш само да видиш дали е ден или нощ, иначе светлина не може да влезе чиста. Голяма влага. Имаше доста мишлета. Имаше безброй мишки, с тях съжителствахме. Дюшемето беше изгнило. Лично аз пропаднах в една от дъските. Щях да си счупя крака. И така си остана килията – със счупена дъска. Храната не мога да кажа точно, не е била от най – хубавите. На нас ни носеха много храна на свижданията. Можеше да се съхранява. Тя се съхраняваше отвън в хладилник. Имаше два хладилника, които всички арестанти можеха от свижданията да си оставят там храната и дежурния да подата. Не си знаеха кое на кой е. Разпределяха ги по някакъв начин. Нещо, което не се разваля, го държехме вътре в самата килия. Описани са кое на кого е. Това, което ни даваха на свижданията. Единственото открито, когато видяхме слънце и чист въздух, това бяха мерките. Като изключим, че килията няма светлина и въздух, карето беше в затворено помещение. То даже няма и стена вътре, тъй като е една вътрешна стая от около 40 кв., като изключим 4 кв., което е асансьорната шахта на РУ. Около 36 кв. е помещението за каре, без прозорци, без светлина. Климатизация няма никаква. Само зимата имаше централно парно, което е включено към РУ. Не, нямаше такива работи като участие в колективни мероприятия, трудова дейност. Ние нямаше постоянно медицинско обслужване, камо ли такива мероприятия.

Свижданията имаш право на 4 свиждания в месеца - 30 или 40 минути, ако в даден месец се случат 5 четвъртъка не можеш да използваш. Имаш право на 4 свиждания в месеца. 4 седмици по едни ден. Бяха сряда или четвъртък, кой кога запази час. Те се обаждат от вътрешна линия в арестите и там си има ред, записване. Защото те не могат да дойдат всички. Разпределено е там. Например, днес могат да имат 10 арестанта свиждания, не може всички да имат на един ден. Затова сряда или четвъртък бяха свижданията. Като има свободен час и се записват близките. Свижданията са в присъствието на надзирател. Нямаше възможност да се видим самостоятелно. Стаята за

свиждания е 10 кв., като свижданията ги правехме по 2-ма човека. Арестантът имаше право по 3-ма човека на свиждане. Значи в тази стая от около 10 кв. са двама арестанта, 6 човека, които са на свиждане и надзирател. В килията има 4 легла. От винкел направени. Те не са с размери на нормално легло. По – тесни са. Като се влезе в килията на входа има едно легло, след това са 3 легла, между леглата има пътечка от около 40 см. Около 80 см. е широко леглото не е в нормални размери. Символична етажерка – дървена без вратички. Една пластмасова масичка малка с две пластмасови табуретки. Завивки по едно одеяло и каквото си внесат. Можеше да се внасят чаршафи. Ние си внасяхме чаршафите и си изнасяхме старите за пране. Не ги перат там. Нашите близки ги переяха чаршафите. Само по едно одеяло и по един дюшек, но дюшек силно казано, е по-добре от ГМ „Димитров“, там е на шалте. То отдолу не е с пружина, а е с шина.

Площта на килията е 12-13 кв. грубо казано. Като сложим, че маса стои там и двете табуретки, тя жилищна площ на един от хората горе - долу няма. Между леглата разстоянието двама човека не мога да стоят. Те са около 40 см. разстоянието от легло до легло и отпред като махнем етажерката. Един квадратен метър, общо да са два. Не на човек. Това е общо, което остава - 2 кв. метра за 4 човека. Тъй като има две табуретки, двама като седнем да ядем, тя масичката е малка пластмасова с две пластмасови табуретки, счупени естествено, другите двама стоят на леглото да ядат, защото няма как. И като седнем отстрани, някой леко може само да ни заобиколи. 4 арестанта. Ние бяхме 4-ма през цялото време. Противозаконно на всички неща, тъй като всеки знае, че е противозаконно двама подсъдими от един процес да са в една килия. Ние бяхме по 4 –ма.

Да, колеги сме от Пазарджик. Първо бяхме в различни структури, след това от 2008 г. сме в Престъпления по пътищата към РДВР - Пазарджик. А. беше най – зле, когато баща му получи инсульта. То всеки в това отношение, без да си видиш децата. За него беше един много преломен момент, когато баща му го удари инсульта. Той го удари още в началото, във връзка с тази наши прекеждия, пострада и той. Както на всичките.

В една килия бяхме. През цялото време. Докато ни смениха мярката си бяхме в една килия. В София бяхме в отделни килии. Тъй като нашето дело беше малко политизирано. Нас ни закараха с униформите, което беше под

всякакви правила и арести и всичко. Ние сме полицаи, безброй арести правим. В един арест първо се обискира дадена личност и тогава му слагат белезниците. Аз и А., и другите колеги бяхме по 4 часа с пистолет на кръста и с белезници. Специално моите белезници бяха в джоба. След това ни закараха с униформите в София. Те ни закараха в ГМ „Димитров“ с униформите. Като не ни дадоха въобще право на телефонно обаждане, право на защита на адвокат. Без никакви права. С пистолет. Бях 4 часа с пистолета и с белезниците. А. беше арестуван с неговите белезници, защото нямаха толкова белезници от Вътрешна сигурност. Млади момчета, които не бяха въобще в час, му бяха стегнали белезниците, той си даде ключа от колата, за да му изкарат ключа, за да му отпуснат белезниците. При извеждането ни от КАТ.

Всичко беше един сценарий. БТВ – то беше там. Когато ни сложиха белезниците и момчето от съдебната охрана – Пазарджик му казахме, ако нещо да вкарат камионетката в канала, там да ни качат, но по разпореждане на тогавашния Прокурор Кирил Димитров, колата се паркира в средата на двора на КАТ, за да може през цялото време да ходим, за да ни снима телевизията. Включително и А.. Те на два етапа ни караха до София. Първо бяхме аз и А. заедно и там ни закара и реално погледнато щяха да ни вкарат в килиите с униформите. В арест, с други подсъдими да влезеш с униформа. Това беше абсолютна пародия. Идеята беше да смачкат и униформа и хора, и всичко. Даже никой не знаеше кой къде е. Не, не ни дадоха да звъним. Без телефонно обаждане и адвокатска защита. Адвокатската защита я получихме в ГМ „Димитров“. Централен арест в София. Не, нищо. От тук ни взеха, без да се обадим на никой. Скриха ни от хората. Някои не знаеха въобще къде сме, защото телефоните изключени. Един от адвокатите беше отвън те не го пускаха вътре да влезе. Приятел ми е, който в последствие ми беше адвокат. Той беше случайно в КАТ и видя за какво става въпрос. Иво Лулчев. Ние не сме се свързали. Те с нас се свързаха. Ние няма как да се свържем. Нас ни вкарват в Софийския арест с униформите. Държаха ни, там вече на добра вола на служители от ареста, защото няма как да ни вкарат с униформите, ни държаха в флоаето. Направиха ни медицински прегледи. Да се свържат с наши роднини, да ни съберат дрехи, работи, за да ни донесат да се преоблечем. Нямаме пари, нямаме фоно карти. В ареста бяха с фоно карти. Даже не ни дадоха да ядем. От сутринта, когато ни арестуваха, ни дадоха да ядем на другия ден на обяд. Вечерта. Те не даваха да внесат ядене, а само

дрехи ни донесоха. Някой се е свързал с тях да ни донесат дрехи. На следващия ден чак на обяд ни дадоха да ядем и вече чакахме адвокатите сами да се свържат с нас, защото ние няма как да се свържем. Нямах фоно карта да звъниш там, където е на открито, отгоре на самия арест. Там са телефонните апарати. Ние не можем да се свържем по никакъв начин, но адвокатите се свързаха с нас, но това става вече на следващия ден. До тогава бяхме в пълно затъмнение. Никой не ти казва. Влизат там някакви и ти казват, който си чуе името да става, при което му слагат белецниците. И така стана четат ти имената, слагат ти белезниците. Никой не ти казва. Документи, които подписахме. Аз имам документи, където не съм сложил подпис, защото чат-пат запретваха по два листа. Документи за арест. Ние не сме ги и чели. То никой не ти дава да четеш. Ареста в КАТ. За 6 месеца значи доста хора, има хора, които вече са с инсулт, аз вече инфаркт направих, със зрението пострадахме всички, то не може да стоиш на мижава светлина 6 месеца и единственото нещо за тези 6 месеца - две мерки в Пазарджик и две апелативни в Пловдив. Това ни беше времето на въздух. То нито косата може да ти порасне. Не можеш да се обслужиш като хората, защото не можеш да поддържах някаква хигиена. То примерно 1 час за цялата килия. 4 човека се къпят за норматив време и то на капеща вода.

Адв. Е.: – Нямам други доказателствени искания. Представям списък на разноските, направени от ищеца във връзка с воденето на настоящия процес и договор.

Прокурор: – Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което:

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

Адв. Е.: - Уважаеми г-н съдия, моля да уважите исковите претенции на ищеца като основателни и доказани. Да осъдите ответника да заплати обезщетение за претърпените имуществени и неимуществени вреди в претендираните размери. Моля да ни бъдат присъдени направените по делото разноски, съобразно представения списък и моля за срок за писмени бележки.

Прокурор: - Уважаеми г-н съдия, оспорвам исковата молба изцяло. Поддържам писмения отговор изцяло, който сме подали по повод исковата молба. Ще отбележа възраженията си по допустимостта на иска, относно условията в ареста, тъй като Прокуратурата на РБ не е легитимна страна, която да отговаря да тези условия. Това е друга институция, а именно ГДИН към Министерство на Правосъдието. Именно те са отговорни за условията на ареста и би следвало претенциите да бъдат отправни към тях за претърпените неимуществени вреди във връзка с тези условия.

На следващо място пак оспорвам иска относно претендираните имуществени и неимуществени вреди свързани с водените дисциплинарни производства. Посочили сме своите съображения в тази насока. Най – вече, че ние нямаме участие в тях. Водени са от независим държавен орган, който има своята компетентност и той не е обвързан с действията на Прокуратурата във връзка със започналото към онзи момент наказателно производство спрямо ищеца. Провели са си собствена процедура. Взели са си собствени решения. Издадена е заповед, в която Прокуратура просто няма участие там. Това дисциплинарно производство води до неговото уволнение и за този резултат, както и последвалите събития за ищеца това, че той не е получавал заплатата, прокуратурата не може да отговаря. За това трябва да отговаря

Министерството на вътрешните работи. За тези свои действия и решения, които са довели евентуално до тези имуществени претенции от страна на ищеца. Показателно в тази насока е и реакцията и действията на МВР след възстановяването на ищеца на работа. По делото има един отговор на тяхно писмо, в което сочи, че на законно основание чл. 237 от ЗМВР - при възстановяването му на работа на ищеца са изплатени сумата от 4263.30 лв. бруто или чисто 3836,97 лв. след приспадане на данъците и се касае за възстановени изплатени, по –точно, заплати за 6 месеца, което следва по силата на закона. Не са му възстановени по-голяма сума, поради това, че законът е фиксирал този срок тези 6 месеца. Това е показателно, че именно МВР е отговорната институция, от която следва да бъдат търсени тези имуществени вреди и неимуществени претенции, във връзка с дисциплинарното производство.

Също така оспорвам и сочените претенции относно водените административни производства за възстановяване на работа. Прокуратурата

там не е участвала по никакъв начин. Нито като страна, нито като контролираща страна, дори не е уведомявана и не би следвала да носи отговорност за това.

Относно неимуществените претенции считам, че същите са много общо формулирани и за голяма им част въобще не се събраха доказателства в тази насока. Единствените гласни доказателства бяха на съпругата на самия ищец, която ще моля да се отнесете малко по - критично и задълбочено към нейните показания, тъй като самата тя има интерес от изхода на делото. Свидетелят, разпитан в днешното съдебно заседание, той даваше показания единствено и само за условията в ареста, а както казах, ние считаме, че искът в тази част е недопустим и вярваме, и се надяваме, че това ще бъде и Вашето решение.

Колкото до останалите претенции за преживени морални вреди – едно от тях се сочи, че той е конвоиран с други затворници и при което той е преживял негативни емоции в тази насока. Не се събраха доказателства в тази насока. Относно посещенията в арест. Също не се събраха категорични доказателства, но следва да се отбележи, че Прокуратурата не е издала актове в тази насока и не ограничава режима на свиждания на ищеца и същите са протичали според вътрешните правила на ареста, за които Прокуратурата няма отношение и както и по волята на ищеца и неговите роднини. Те са избирали начина и лицата, които да присъстват на въпросните свиждания. За тези техни решения Прокуратурата не би следвало да носи отговорност. Както и не се събраха категорични доказателства, че съпругата е била безработна, че баща му е бил болен. Никаква медицинска документация не е представена в тази насока. Не бяха и представени доказателства, освен въпросните показания на неговата съпруга, която е заинтересована от изхода и да твърди тези обстоятелства, че след изменение на мярката, ищецът не е намирал работа и няма доказателства, че въобще е търсил такава и съответно няма доказателства, че е преживял твърдените негативни емоции, свързани с тези твърдения. Няма доказателства, че 2011 г. се е явявал на кандидат-студентски изпит, че е имал планове да учи и евентуално това да се отрази позитивно на неговата служебна кариера. Поддържам възраженията си за това, че от Прокуратурата се иска да отговаря за медийното отразяване на случая и както съм посочил и преди това, тя в самата искова молба е посочено, че не следва да се търси отговорност от Прокуратурата заради действия на трети лица, за които Прокуратурата няма никакво отношение и

контрол и влияние, за да може да носи някаква отговорност за тези действия. Отново правя възражение, че размерът на претендираните вреди е изключително завишен и прекомерен. Не е съобразен със стандартите на страна и един такъв размер, ако прецените, че ние следва да го обезщетим, ако уважите в пълния размер искът би бил в разрез с принципа за обезвреда, какъвто е и смисъла на ЗОДОВ. Правя възражение на основание чл. 111б, буква В от ЗЗД относно изтекла давност за част от лихвите. Това е и в отговора и в първото съдебно заседание също го направих това възражение. Считам, че адвокатския хонорар е прекалено завишен така че моля да съобразите и това обстоятелство и да присъдите едни справедливи разноси, ако прецените, че Прокуратурата има вина и следва да възстанови тези разходи.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от правна страна, поради което:

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ ЗА ПРИКЛЮЧИЛИ и уведоми страните, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок.

ДАВА едноседмичен срок от днес на адв. Е. за представяне на писмени бележки.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10:06 часа.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____